

вжтж, отвори вратата да погледне и ся
впуснж на часа, като видѣ каква е
работата.

Волскый искочи на-бързо и, безъ да
ся обърне назадъ, отиде у майчини си
на улицѣтж Тетбутъ.

Иванъ му отвори вратата. Бѣше при-
блѣднѣлъ като призракъ.

— Заклучи скоро вратата; защото нѣ-
кой иде подирѣ ми, каза Волскый и туй
като каза паднж примрѣлъ.

.
А когато ся събуди отъ припаданіе-
то, научи ся че майка му умрѣла.

VI.

Погребеніето на Волскый на майка му
станж твърдѣ великолѣпно, като испро-
важдахж мъртвжтж голѣмо множество о-
благодѣтелствованы отъ неж сиромасы
и всичкытѣ Поляцы що ся намѣрвахж въ
Парижъ, отъ които двамина сказахж над-
гробны слова, та въсхвалявахж до Бога
добродѣтелитѣ на тѣзи благороднж женж,
и говорихж много за Полшж. Волскый
придружаваше погребалното шествіе и
присѣтствува на погребеніето, когато ся
сказвахж словата, но въ всичко това бѣше